

Predikherenlei 2

Hilde Van Canneyt
verkent de kunstenaarsateliers van
Chris Goennawein
Jolijn Baeckelandt
Francis Bekaert
Corry Vandermassen
Alice De Mont
Maarten Van den Bossche
Elly Van Eeghem
Rona Kennedy
Johan Dehollander
Geert Opsomer

Bij een eerste algemene verkenning,
vond ik de *unheimliche* sfeer van het
gebouw wel heel kenmerkend.

Kunstreporter Hilde Van Canneyt is vooral gekend om haar talrijke interviews met kunstenaars uit Vlaanderen en Nederland die ze post op hildevancanneyt.blogspot.com. Op haar website wil ze de eigen manier van praten over kunst en het leven, bewust in iedereen zijn uniek kunst(enaars)verhaal laten. Want dat is haar vraag: "Wat is kunst? Wie is een kunstenaar? Waarom sluit iemand zich in godsnaam zolang op in een atelier om te communiceren via een creatie?" Wat Van Canneyt vooral interesseert is om het verhaal van de kunstenaar uit het atelier te halen en aan te reiken naar een geïnteresseerd publiek. Daarnaast schrijft Hilde ook exporecensies en tekent ze teksten op voor kunstenaars. Naast haar kunstschrijverijen geeft Hilde lezingen, is ze jurylid van kunstwedstrijden en wordt ze gevraagd als curator. Die eerste 85 interviews zijn ondertussen gebundeld in het boek: *Hilde Vraagt*.

burgerhuis

rococo

17de eeuw, 20ste eeuw

Fétu, Maurice (Ontwerper)

Nr. 2. Hoekhuis van zes trav. en drie bouwl. onder schilddak en r. haaks zadeldak (n straat, Vlaamse pannen). Vermoedelijk twee oude kernen: drie r.-trav. onder sterk hellend zadeldak, en onderkelderd met gedrukte kruisgewelven, en gedicht zandstenen kruiskozijn in r.-zijgevel; l.-zijgevel met dikke zijmuur, samengevoegd tot een woning in XVIII en in XX a, uitgebreid en voorzien van Lodewijk xv-getinte voorgevel n.o.v. architect M. Fetu (cf. -opschrift). Bakstenen lijstgevel met dubbelhuisopstand en hardstenen sokkel met imitatie-bossage; begane grond van Euvillesteen en bovenverd. met natuurstenen hoekstenen. Benedenverd. met spiegelboogvormige muuropeningen afgelijnd door kordons. Twee l.-trav. op bovenverd. gemarkeerd door natuurstenen loggia en drielicht met balkon. Deur met gestrekte stenen tussendorpel en bovenlicht met waaier. Kroonlijst op klossen. Mobilair: Lodewijk xv-trap en -schouwen.

We zijn wilde honden en dit is onze plek, midden in de stad. In dit huis, afgesleten en vol melancholie, maken we gedachten concreet. Broedend, kauwend, peinzend. Brede trappen met rode lopers leiden naar lumineuze ruimtes, waar beelden als geschoten trofeeën de muren tooien. Hier zijn we koning, hier is ons koninkrijk.

Waarschijnlijk zal ik in mijn atelier ideeën in verband met personages verder uitdiepen en werken aan sculpturen. Mijn bevinding is dat dit atelier goed zal zijn om in te werken omdat ik me daar rustig kan concentreren.

De eerste periode dat ik het atelier huurde, bestond vooral uit het één worden met de ziel van het gebouw en de omgeving. 'Werken' bestond uit tijdloze uren met een wollen dekentje op het balkon zitten. Inmiddels is dat werken fysieker en tastbaarder geworden, maar die schone ervaringen blijven...

Een atelier = een plek om te creëren,
maar vooral een plek om te zijn.

Chris Goennawein

is een Duitse kunstenaar die in mei 2016 aanmeerde in Gent. Hij creëerde de terminologie Formverstand gebaseerd op Hemmingways Ijsbergtheorie en het idee van de conceptuele kunstenaar als mysticus en niet als rationalist¹.

In zijn atelier, zelfgenoemd Hotel Mayonnaise², werkt hij meestal in het schilder- en beeldhouwveld.

¹ Sol Lewitt, *Sentences on Conceptual Art*, o to g, N° 5. (January 1969)

² The name is a riff on John Baldessari's *Prima Facie (Fifth State): Mayonnaise*, 2006

Jolijn Baeckelandt

Elke week op woensdag.

Een dollige voorbijganger die niet vies is
van een verkleedpartijtje.

In dit deel bevond zich de mannenafdeling.

Groot en zacht, vleugels voor de nacht.
Heb jij iets om te stampen?

Een eiland met een rottende zee.

Groot en zacht, vleugels voor de nacht. Elke week op woensdag.

Francis Bekaert

Via het medium van de schilderkunst is Bekaert op zoek om een persoonlijk gevoel van tijd en ruimte te creëren waarin een beeld kan bestaan. Hij wordt geleid door het schilderen zelf, al verkennend en ontdekkend. Tot hij een keerpunt bereikt waar de lagen verf samenkomen en een zeker werkelijkheid produceren. De meeste beelden handelen over de deemstering, de vluchtige ruimte tussen de dag en de nacht. Geen uitdrukking van het herkenbare en vertrouwde, maar van het geheimzinnige en verborgene, die de geruststellende noties van identiteit en plaats ondermijnen.

Corry Vandermassen

De werken van Corry Vandermassen ontstaan — om het met haar eigen woorden te zeggen — vanuit een 'belevend doen', een communiceren, interageren en dialogeren met de haar omringende wereld. Haar uitgangspunt is veelal een soort archeologisch onderzoek van de complexiteit van de menselijke geest in een complexe samenleving, gekoppeld aan de vraagstelling over vastgeroeste patronen. Zo verwijst haar werk naar het voortdurend onderweg-zijn en opgaan in een veranderings- en groeiproces.

Haar installaties laten zich dan ook niet in één keer vatten. Vaak blijken ze niet datgene te zijn wat ze aanvankelijk suggereerden en omgekeerd zijn haar werken nooit helemaal af en voortdurend onderhevig aan verandering, wat tot een 'herschrijving' van het gemaakte leidt. Daarnaast worden ze ook nog eens ontdaan van referenties als tijd en omgeving, om zo het bijna helemaal onvatbaar te maken. Zelf omschrijft ze haar werk als 'trage sculpturen'.

Alice De Mont

Uit Alice De Monts fascinatie voor materie en geometrische vormen én de terugkerende vraag van wat er eerst kwam — het organische of geometrische — ontstonden er objecten met veelzeggende namen als Object 1,2,3, ... Ze verhieft sokkels tot sculptuur en produceerde sculpturefilms. Tot de kunstenaar de nood voelde om vorm te gaan geven aan personages. Momenteel is Miroslav Novak (subject 1) het eerste personage dat Alice wakker houdt. Met Miroslav Novak wil ze loskomen van 'autoreferentieel' werk, door aan de slag te gaan met de 'realiteit' van haar personages.

De focus bij de gefilmde personages, in docu-stijl, ligt uitdrukkelijk op identiteit. Haar personage voert monologen over zijn ervaringen bij het bezoeken van musea, bij het binnentreden van gebouwen, over zijn angst-fantasie van een beeraanval... Vele van die monologen zijn gebaseerd op De Monts perceptie van tijd en ruimte, van het gedrag van tentoonstellingsbezoekers en de van de relatie die objecten innemen binnen de kunstcontext. Wordt vervolgd?

Geert Opsomer

Theaterwetenschapper. Theatercriticus. Pedagoog. Mentor.
Maatschappelijk werker. Academicus.
Filosofische beleidsontwikkelaar.

Johan Dehollander

Acteur. Regisseur. Dramaturg.
Parisiana, Need Company, Blauwe Maandag Compagnie.

Elly Van Eeghem

wordt omschreven als een multidisciplinair maker. Aan dat 'maken' gaat telkens een onderzoek vooraf. Recente focus: welke sociale en fysieke verbanden zijn er tussen de Gentse wijken versus de wijken in andere Westerse steden? Dit alles resulteert zich in workshops, fotografie, video, publieke interventies en tekst-materiaal. Van Eeghem werkt momenteel aan een project rond de verbeelding van stadsontwikkeling en haar consequenties, waar we tot mei 2017 kunnen van proeven in het Gentse STAM onder de noemer a glimpse of where we're going.

Rona Kennedy

houdt zich bezig met: mensen, verhalen van kwetsbaarheid en falen, gaten en hiaten, fouten, onlogische gehelen, stotterende twijfelende plaatsen, onzekerheid, de stad, breuklijnen, dwaalsporen, braakliggende voetpadjes achter leegstaande gebouwen, participatie en communicatie, creatieve ruimtes, ontmoeten en vermijden... Zij is: performer, regisseur, (theater)docent, sociaal, artistiek en politiek activist.

Maarten Van den Bossche

zijn fotografisch werk is een continue zoektocht naar collectieve en individuele identiteiten waarbij hij zichzelf fictionaliseert, ontdekt en herdenkt. De symbolische leegte van de afgelegen gebieden die hij opzoekt, vormt de uitgelezen context voor zijn fotoreeksen die schommelen tussen reële ficties en fictieve realiteiten.

Ons chique huis met Nucleo-ateliers op de Predikherenlei, dat is natuurlijk buiten categorie! Voelen en ervaren zijn de juiste begeleiders bij het binnenkomen... De wenteltrap met rode loper prikkelt de zinnen en voert je al mee naar de juiste energietoestand. Bij het verdergaan is het alsof elke trede je een draai verder meetilt naar een hoger niveau. Eens je boven aankomt op de tweede verdieping, bestaan de dagelijkse beslommeringen al niet meer en ben je daar waar je zijn moet voor een juiste werktoestand. Daarbij komt dat het atelier je telkens opnieuw verrast en verwent met een immens lichtbad. En ja, dan is er de niet te onderschatten invloed van het volle stadsleven vlakbij.

Toeristen zwaaien altijd terug.

Deze uitgave verschijnt naar aanleiding van
NUCLEO Open Ateliers #11
Zondag 23 oktober 2016, Gent

Concept: Hilde Van Canneyt
Typografie en kunstenaarsportretten: Cedric Verhelst
Print: Topo Copy
Met dank aan NUCLEO en de kunstenaars.

hildevancanneyt.blogspot.be
www.cedricverhelst.be
www.nucleo.be